

skulle dømmes saa haardt, som de ere blevne dømt her i Dag af Landbrugsministeren, for det tror jeg aldeles ikke, der er nogen Grund til. Jeg skal f. Eks. nævne, at der i § 10, efter hvad der er meddelt mig af Mejeriernes Repræsentanter, og efter hvad jeg for et Øjeblik siden fik bekræftet af Ministerens Repræsentant, er indført Bestemmelser, som ikke indeholdtes i det Lovforslag, disse Repræsentanter tiltraadte. Der staar f. Eks. her i Lovforslaget § 10, andet Stykke: „I hver Kreds ansættes af Landbrugsministeren ligeledes efter Samraad med de nævnte Organisationer en Mejerikontrolør“. I det Forslag, Repræsentanterne tiltraadte, stod der i Stedet for „efter Samraad“ „efter Indstilling“, og det er noget ganske andet. I § 10, 5te Stykke, er der ogsaa en Bestemmelse, der ikke fandtes i det Forslag, der blev tiltraadt af Mejeriorganisationernes Repræsentanter. Det hedder der: „Mejerikontrolørerne sortere under Landbrugsministeren og tillige, for saa vidt saadant er foreneligt med Udførelsen af det dem efter Instruksen paa lagte Arbejde, under nævnte Fællesorganisationer“. Dette: „for saa vidt saadant er foreneligt med Udførelsen af det dem paa lagte Arbejde“, er noget, der er sat ind i Forslaget, efter at det var tiltraadt, og det gør jo ogsaa en Forskel i Forslagets hele Karakter. Jeg tror derfor, at de Herrer fra Organisationernes Side maaske dog have haft nogen Grund til at føle sig besværede og til at slaa Retræte. Paa den anden Side har jeg — det vil jeg sige for at være retfærdig til begge Sider — en Følelse af, at Repræsentanterne ere gaaede noget videre i Forhandlingerne med Ministeriet, end de have kunnet faa deres Organisationer med til. Og maaske er dette ogsaa noget af en medvirkende Grund til, at de nu trække sig tilbage. Det var disse faa Bemærkninger, jeg havde Lyst til at gøre, inden Forhandlingen gaar til Ende.

Landbrugsministeren (Poul Christensen): Den sidste ærede Talers Udtalelser foranledige mig til at gøre en kort Bemærkning. Han sagde, at jeg havde rettet et meget skarpt Angreb paa det nedsatte Udvalg. Jeg er ikke Herre over, hvorledes det ærede Medlem opfatter mine Udtalelser. Men hvad jeg fremførte, var kun en Redegørelse for, hvorledes Stillingen havde været i Udvalget med Hensyn til Spørgsmaalet om Kontrolørerne. Det var min Hensigt at fremstille dette Forhold, som jeg havde faaet det fremstillet

af de af Ministeriets Embedsmænd, der have haft Sæde i Udvalget, hverken mere eller mindre. Naar det ærede Medlem mente, at de nævnte 2 Mænd maaske vare gaaede noget videre, end de havde Ret til, og ikke havde kunnet faa deres Organisationer med, oplyste jeg i min forrige Tale om den Resolution, der var vedtagen paa et Delegeretmøde i Aarhus i Begyndelsen af December 1909, og som ogsaa dannede Grundlag for det fremsatte Forslag. Og som ogsaa nævnt, var der den 8. Januar sammenkaldt til et Møde af de samvirkende Landboforeninger og de ledende Landbrugs- og Mejeriorganisationer. Der var 38 Herrer til Stede, og man vedtog med 25 Stemmer at gaa til en Ordning, der maa siges at være den her foreslaaede, idet man vedtog at gaa ned fra de tidligere foreslaaede 25 Kontrolører til 10 paa Betingelse af, at der blev foranstaltet en Kontrol for hvert enkelt Mejeri. Jeg tror derfor ikke, man kan sige, at de 2 Herrer ikke have haft fuld Føje til at gaa den Vej, de ere gaaede, og jeg har slet ikke angrebet dem derfor, tværtimod maatte det vel snarere kunne betragtes som et Angreb, naar jeg oplyste, at de havde skiftet Taktik i sidste Øjeblik, men det har heller ikke været tilsigtet fra min Side. Jeg har kun villet give en Redegørelse for, hvorledes det hele havde udviklet sig indenfor Udvalget.

Naar det ærede Medlem gør opmærksom paa, at der er enkelte Forandringer fra det oprindeligt vedtagne, vil det ærede Medlem jo ogsaa se, at der i Anmærkningerne staar: „Fra nævnte Udvalg har Ministeriet derefter modtaget et Udkast, der i det hele og store er lagt til Grund for nærværende Lovforslag“. Naar „Indstilling“ er ændret til „Samraad“, tror jeg, det er en nødvendig Ændring, naar Ministeriet overhovedet skal have nogen Indflydelse paa disse Ting.

Jeg kan derfor ikke erkende, at det ærede Medlem har Ret i at beskyldte mig for at have rettet et stærkt Angreb paa disse Mænd. Om der har været nogen Misforstaaelse, ved jeg naturligvis ikke. Men jeg gaar ud fra som givet, at den Redegørelse, som jeg har faaet fra Ministeriets Embedsmænd, absolut staar til Troende.

P. T. Nielsen: Det glæder mig at høre, at den ærede Minister ikke vil have sine Udtalelser opfattede som et Angreb paa Mejeriorganisationernes Repræsentanter. Jeg maatte opfatte det saaledes, og